

Nr 439.

Av herr **Anderson** i Linköping, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 208, angående omorganisation av generalpoststyrelsen m. m.*)*

1923 års postkommitterade hava i sitt betänkande av den 11 maj 1923 bl. a. framhållit de svårigheter för skötseln av norra postdistriktet, som förorsakades av distriktets stora omfattning och genom att distriktsförvaltningen vore förlagd nära distriktets södra gräns. Kommitterade föreslogo därför, att nuvarande norra distriktet skulle uppdelas i två distrikt, varvid det övre norra skulle omfatta Norrbottens och Västerbottens län. Som lämpliga förläggningsplatser angåvos Umeå eller Luleå, därvid Umeå borde äga företräde.

Chefen för kommunikationsdepartementet förklarade i statsråd den 11 innevarande mars, att Umeå var olämpligt som förläggningsort för postdirektionen, då denna stad, liggande nära det nya distriktets södra gräns, icke är centralt belägen, samt hemställde, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att postdirektionen i övre norra distriktet förläggas till Boden.

Kungl. Maj:t biföll denna statsrådets hemställan.

I propositionen nr 208 har alltså Boden föreslagits som förläggningsplats, ehuru denna ort icke angivits som lämplig av vare sig postkommitterade eller kungl. generalpoststyrelsen.

En jämförelse mellan Luleå och Boden ger emellertid vid handen att Luleå har alla förutsättningar att tillfredsställa de krav, som böra ställas på en dylik förläggningsort, då däremot detta icke kan sägas om Boden.

Postverket äger i Luleå ett förstklassigt stenhus, som, förutom i detsamma inrymda moderna postlokaler, innehåller 37 rum, som nu uthyras till enskilda. Lokaler skulle sålunda där erhållas för direktionens behov utan några särskilda ny- eller ombyggnadskostnader. I Boden däremot äger postverket ingen fastighet, utan är hänvisat till att hyra eller bygga erforderliga lokaler. Läggas nu postdirektionen dit, blir det sålunda endast en tidsfråga när ett posthus måste uppföras.

I Luleå äro förlagda länsstyrelse, domkapitel, statens järnvägars V:te distriktsförvaltning m. fl. statens ämbetsverk. Förläggas postdirektionen till denna stad, erhålles snabbast möjliga kommunikationer emellan direk-

*) En vid motionen fogad plankarta har ej här reproducerats.

tionen och dessa verk. Härtill kommer, att postkontoret i Luleå är det största inom länet och avsevärt större än Boden.

Boden ligger visserligen 3,6 mil längre in i landet, motsvarande cirka 45 minuters järnvägsresa, men detta har ingen praktisk betydelse till fördel för Boden vare sig ur övervaknings- eller inspektionssynpunkt, då postverkets bilrouter, som ge snabbare förbindelser än järnvägskommunikationerna, utgå ifrån Luleå. Den resekostnadsökning, som i vissa fall kan uppstå, är så förvinnande liten, att den ej har någon betydelse i jämförelse med de stora såväl ekonomiska som andra föredelar Luleå har framför Boden.

Ehuru det ej är av någon avgörande betydelse för frågans bedömande bör dock erinras om att Luleå äger fullständigt högre läroverk, 8-klassigt läroverk för flickor samt folkskoleseminarium för såväl manliga som kvinnliga elever, medan Boden är i avsaknad av dessa skolor, och då rekryteringen till de högre tjänsterna inom postverket liksom vid andra ämbetsverk torde röna inflytande av de skolförhållanden, som äro rådande på den ifrågasatta tjänsteorten, bör denna synpunkt icke förbises i detta sammanhang.

Det kan tilläggas, att förlägningsfrågan icke har någon ekonomisk betydelse för resp. städer, då antalet tjänstemän i den ifrågasatta direktionen inskränker sig till endast sex.

På grund av vad ovan anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att direktionen i det föreslagna övre norra postdistriktet skall förläggas till Luleå.

Stockholm den 19 mars 1927.

Ivar Anderson.